

העם איך את נראית?

עיתוני העולם מלאים בדיעות על ישראל וכולן בעלות אופי שלילי

איך את נראית? שר יוסי בנאי בשיר שבו הוא מגלם את רמותו של בעל המקונן על כך שאשתו הקשישה אינה רומה עוד לצעירה החטובה שעזבה את התחת.

השיר הזה יכול היה להיות השבוע. הימננה של מדינת ישראל.

איך היא נראית? מה קרה למדינה הצעירה והרעננה. מדינת החלוצים והחלוצות. המדינה הקטנה והאמינה שעמדה מול כל שכנותיה צמאות-הדט ושמרה על טוהר-הנשק. מדינת הקר בוצים והמושבים. מוסדות-המדע וקר פתיחותיהם. המדינה השוחרת שלום וקידמה?

בל עיסקי חושך. עיתוני העולם מלאים בדיעות על ישראל. כאילו מלוא מעצמה בעלת עשרות רבות של תושבים.

אך כל הדיעות האלה, בלי יוצאות מן הכלל, הן בעלות אופי שלילי.

השבוע הופיעה ישראל כמדינה אשר הצבא האדיר שלה פותח בכל הודמנות באש והורג ילדים בשטחים כבושים.

ידיעות מסוג זה על דרום-אפריקה אינן מעוררות עוד תשומת-לב. העולם התייאש מן המדינה הפאשיסטית בדרום היבשת השחורה. היא הוצאה מומן ממישפת המדינות הנאורות והרמוקרטיות. אך כאשר זה קורה בדרום אפריקה, הרי זה מועד.

ישראל הופיעה בדיעות רבות על המיסחר השחור בנשק לאיראן מצד אחד, ולשכירי-החרב של ארצות-הברית בניקראגואה מצד שני. אומנם, יידידי-ישראל, השולטים בכלייה-תיקשורת ובקונגרס האמריקאי, עשו את הכל כדי להצניע את שמה של ישראל. הם גם הצליחו בכך במדינה רכה. אך גם מה שנשאר די בו כדי להכתים את המדינה כמי שמערבת כמעט בכל עסק מלוכלך ועקום בעולם.

סותריה-הנשק הישראליים צצים בדיעות רבות. נרמה כי ישראל משרפת באופן מיוחד בון אנושי רוחה זה (ראה הנהגון).

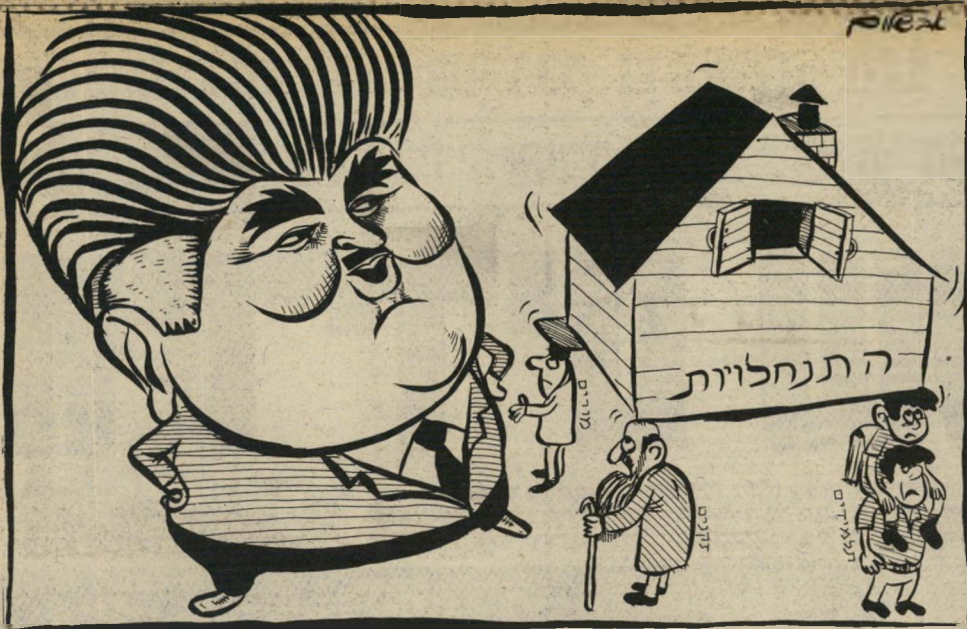
שמות כמו יעקב נימרודי, אל שווימר, אברהם ברעם ואחרים הפכו נחלת הכלל. הם מזכרים כנשימה אתה עם שמו של עדנאן חשוקקי הסעודי, ששמו הפך שסנדרף לשחיתות ביני לאומית.

ישראל היא מדינה החוטפת כרחבי העולם את אורחיה המתנגרים לקו הרישמי. פרשת מרדכי וענונו נתפסת בעיקר מהצד הזה.

מדיניות העיתונות העולמית ברור כי וענונו נחטף בניגוד לחוק, בכרייטניה או בצרפת. כשנחטף בדרך זו אדולף אייכמן, בשעתו, זה עורך התפעלות. כאשר זה קורה לאיש כמו וענונו, זה מגביר את הדימוי של יש-ראל כמדינה פורעת-חוק, המתמחית בעיסקי-חושך.

ישראל התפרסמה כמדינה שבנייה בחשאי 200 פצצות גרעיניות. בניגוד להסכמים הקיימים בעולם, שישראל סירבה לחתום עליהם. לא נותרו עוד רבים בעולם המאמינים להודעותיה של ממשלת-ישראל בנושא זה.

האמינות של הודעות רישמיות ישראליות ירדה בכלל לתחתית. פעם סמכו עיתונאי העולם כמעט באופן עיוור על הודעות ישראליות בכלל, ועל הודעות של צה"ל בפרט. עידן זה חלף מזמן. כיום מקובל על העיתונאים שאין להאמין אף למילה אחת היוצאת מפיה של ממשלת-ישראל ושל דובריה-ה"ל — אלא אם הוכחה אמיתותה.

זאת התוכנית הכלכלית שלי!

מעורכי-הדין המכובדים והחשובים במדינה, נחקר לפני שבוע על-ידי המישטרה, כגלגל מיכתב שהעביר מבית-המעצר לבנו של רפי לוי, המי מונה על מחוזי-ירושלים.

מדינת ישראל איננה אלון: כמיכתב ביקש לוי מבנו שישיע על טרי קולק, ראש עיריית ירושלים, לעזור לו, ושלא יתבייש מפניו.

עורכי-דין, המטפלים בעניינים פוליטיים, מבקרים בדרך כלל את לקוחותיהם בבתי-מעצר ומתבקשים מפעם לפעם להעביר עבורם הודעה בעל-פה ובכתב לבני מישפחותיהם. אמר לי סניגור כזה: כאשר עוצר מבקש ממני להעביר עבורו מיכתב לאשתו, ובו הוא מוסר לו דברים אישיים, אין לי לב לסרב לו.

בדרך כלל העציר אומר לי: קח, תקרא ותראה שאין שם כלום. אבל אני גם לא פותח את המעטפה כי לא נעים לי. לאחרונה, כגלגל מיקרה בלם, אני אמר לי סניגור כזה: כאשר עוצר מבקש ממני להעביר עבורו מיכתב לאשתו, ובו הוא מוסר לו דברים אישיים, אין לי לב לסרב לו.

בדרך כלל העציר אומר לי: קח, תקרא ותראה שאין שם כלום. אבל אני גם לא פותח את המעטפה כי לא נעים לי. לאחרונה, כגלגל מיקרה בלם, אני אמר לי סניגור כזה: כאשר עוצר מבקש ממני להעביר עבורו מיכתב לאשתו, ובו הוא מוסר לו דברים אישיים, אין לי לב לסרב לו.

בכתיבת המעצור הם קשים מאוד גם כך, ואם אפשר לעזור לעציר בדרך קטן, כמו לבקש מאשתו שתביא לו לבנים וסוודר, או מרוע לא? אני עושה זאת.

בכתיבת המעצור הם קשים מאוד גם כך, ואם אפשר לעזור לעציר בדרך קטן, כמו לבקש מאשתו שתביא לו לבנים וסוודר, או מרוע לא? אני עושה זאת.

בכתיבת המעצור הם קשים מאוד גם כך, ואם אפשר לעזור לעציר בדרך קטן, כמו לבקש מאשתו שתביא לו לבנים וסוודר, או מרוע לא? אני עושה זאת.

בכתיבת המעצור הם קשים מאוד גם כך, ואם אפשר לעזור לעציר בדרך קטן, כמו לבקש מאשתו שתביא לו לבנים וסוודר, או מרוע לא? אני עושה זאת.

בכתיבת המעצור הם קשים מאוד גם כך, ואם אפשר לעזור לעציר בדרך קטן, כמו לבקש מאשתו שתביא לו לבנים וסוודר, או מרוע לא? אני עושה זאת.

בכתיבת המעצור הם קשים מאוד גם כך, ואם אפשר לעזור לעציר בדרך קטן, כמו לבקש מאשתו שתביא לו לבנים וסוודר, או מרוע לא? אני עושה זאת.

בכתיבת המעצור הם קשים מאוד גם כך, ואם אפשר לעזור לעציר בדרך קטן, כמו לבקש מאשתו שתביא לו לבנים וסוודר, או מרוע לא? אני עושה זאת.

בכתיבת המעצור הם קשים מאוד גם כך, ואם אפשר לעזור לעציר בדרך קטן, כמו לבקש מאשתו שתביא לו לבנים וסוודר, או מרוע לא? אני עושה זאת.

בכתיבת המעצור הם קשים מאוד גם כך, ואם אפשר לעזור לעציר בדרך קטן, כמו לבקש מאשתו שתביא לו לבנים וסוודר, או מרוע לא? אני עושה זאת.

בכתיבת המעצור הם קשים מאוד גם כך, ואם אפשר לעזור לעציר בדרך קטן, כמו לבקש מאשתו שתביא לו לבנים וסוודר, או מרוע לא? אני עושה זאת.

רות שכל אורח ישראל מכיר אותן משיחות עם קרובים וידידים ששירתו בשטחים הכבושים.

המסקנה החד-משמעית: אין אמת בהודעות. הן מחפות באופן אוטומטי על החיילים, וגם על המתנחלים. המילים, תוך הקפדה על ההוראות לפתיחת-אש" הן חסרות-משמעות, ורומות לניסוחים כמו "נורה למוות בעת שניסה לברוח", המקובלים בי מיטטרים מסויימים אחרים.

המישטרות המהפכניים. הן תופעה המראגה ביותר היא שבשטחים הכבושים מסתובבים מתנחלים חמו" שים, רובם שונאי-ערבים חולניים. הם תמושים על-ידי צה"ל, פועלים בחסות צה"ל וזוכים בחיפוי מוחלט מטעם צה"ל.

התופעה עצמה אינה חדשה. צלמים שונים הצליחו — תמיד באקראי — לגלות תופעה זו. צלם אחד הנציח בשעתו את מאיר כהנא כמדי צה"ל, כשהוא מתעלל בתושבי המאללה כחי יילי-מילואים. פעם אחרת הנציחו צלמי מים קבוצה של מתנחלים היוריים העמוש, שהתגלה כאחראי על הכיטחון של כמה התנחלויות.

אחרי טבח צברה ושאתילא, כש-התברר כי צה"ל התיר לפלאנגות הרצחניות להיכנס למחנות, כשבראשן רוצחי-המונים ידוע בשם אלי חבייקה, קבע העולם הזה כי מי שמכניס נפש ארסי למיטתו של תינוק, אינו יכול לטעון כי לא ידע מה יהיו התוצאות.

הוא הדין לגבי הכנסת מתנחלים חמושים — וביחוד הקנאים הרתיים — לריכוזים ערביים כגרה המערבית וברצועת-עזה. המטרה הגלויה של המישטרות המהפכניים של האיית-אללה משה לוויןגר היא לגרש את הערבים מן השטחים האלה, או להטיל עליהם מישטר של אימים.

ברור כי מצב זה הוא הרה-אסון. אין זו אלה שאלה של זמן עד שיתבצע מעשה-הרועה, שירעיש את העולם.

אין סיכוי לכך שיידידי-האכנים כגרה ייפסקו, כל עוד אין פיתרון מריני, מכיוון שזוהי ררדי-המתאה היחידה שנתורה לאוכלוסיה הכבושה. יידידי-אכנים משמש אמתלה לתנחלים, וגם לקצינים ולחיילים חמויי-מוח או בעלי נטיות פאשיסטיות, כדי לפתוח באש ולהרוג.

התוצאות צפויות מראש. כאשר יקרה הנו שיקרה, שום הודעה כוזבת של דובר צה"ל לא תעזור עוד.

התוצאות צפויות מראש. כאשר יקרה הנו שיקרה, שום הודעה כוזבת של דובר צה"ל לא תעזור עוד.

התוצאות צפויות מראש. כאשר יקרה הנו שיקרה, שום הודעה כוזבת של דובר צה"ל לא תעזור עוד.

התוצאות צפויות מראש. כאשר יקרה הנו שיקרה, שום הודעה כוזבת של דובר צה"ל לא תעזור עוד.

התוצאות צפויות מראש. כאשר יקרה הנו שיקרה, שום הודעה כוזבת של דובר צה"ל לא תעזור עוד.

התוצאות צפויות מראש. כאשר יקרה הנו שיקרה, שום הודעה כוזבת של דובר צה"ל לא תעזור עוד.

התוצאות צפויות מראש. כאשר יקרה הנו שיקרה, שום הודעה כוזבת של דובר צה"ל לא תעזור עוד.

התוצאות צפויות מראש. כאשר יקרה הנו שיקרה, שום הודעה כוזבת של דובר צה"ל לא תעזור עוד.

התוצאות צפויות מראש. כאשר יקרה הנו שיקרה, שום הודעה כוזבת של דובר צה"ל לא תעזור עוד.

כלל חקירה של צה"ל. צלם-הטלוויזיה לא נחקר ולא נשאל כלל, אלא אחרי שפרצה השערוריה. צה"ל לא ברק כלל את הסרטים הגולמיים של הצילומים. (הסרט הנראה מעל המירקע הוא, בדרך כלל, קטע ערוך, שנחתך מסרט ארוך יותר. חלק גדול ממה שמצולם נשאר על שולחן-העריכה.)

המסקנה החד-משמעית: הודעת דר-בר צה"ל היתה כוזבת.

כולם מלאכים. הדבר לא יכול היה להפתיע איש, העוקב אחרי הודי עות צה"ל בשנים האחרונות — ואולי מאז היום הראשון של הכיבוש.

לאמינותן של הודעות אלה יש מיכתב פשוט והגינני: מעולם לא הורה צה"ל כי חייל פתח באש בלי רשות ובניגוד להוראות ו/או שתרשב ערבי נהרג באופן בלתי-מצדק.

אם להאמין להודעות, כל חיילי צה"ל וכל המתנחלים — בלי אף חריג אחד — הם מלאכים מן השמיים. בין כל מיליוני הכדורים שנורו בשטחים הכבושים מאז 1967 לא נורה אף כדור אחד בניגוד להוראות.

ברור שזה אכסורדי, ונגוד את העובי-הטלוויזיה.

ברור שזה אכסורדי, ונגוד את העובי-הטלוויזיה.

ברור שזה אכסורדי, ונגוד את העובי-הטלוויזיה.

ברור שזה אכסורדי, ונגוד את העובי-הטלוויזיה.

ברור שזה אכסורדי, ונגוד את העובי-הטלוויזיה.

ברור שזה אכסורדי, ונגוד את העובי-הטלוויזיה.

ברור שזה אכסורדי, ונגוד את העובי-הטלוויזיה.

ברור שזה אכסורדי, ונגוד את העובי-הטלוויזיה.

ברור שזה אכסורדי, ונגוד את העובי-הטלוויזיה.

ברור שזה אכסורדי, ונגוד את העובי-הטלוויזיה.

ברור שזה אכסורדי, ונגוד את העובי-הטלוויזיה.

ברור שזה אכסורדי, ונגוד את העובי-הטלוויזיה.

מאות אלפים ראו אותו על מירקע הטלוויזיה: מתנחל בלבוש אזרחי, חי כושכיפה, שרץ קדימה, ירה ברובה לעבר מפגינים ערביים וחזר על עיקר בותיו.

באותו היום נהרג ילד ערבי בן 13. צה"ל טען שלא נהרג מכדורים של חיילי-צה"ל.

לאחר-מכן פירסם צה"ל הודעה רישמית שקבעה כי מיקרהו של המתנחל נחקר, וכי פעל על-פי ההוראות.

להמוני ישראל היתה הברירה: להאמיין בהודעת צה"ל או להאמין למה שראו בעיניהם.

אם הם מאמינים לעיניהם, הרי צה"ל עיניהם שיקרו.

אם הם מאמינים לעיניהם, הרי צה"ל עיניהם שיקרו.

אם הם מאמינים לעיניהם, הרי צה"ל עיניהם שיקרו.

אם הם מאמינים לעיניהם, הרי צה"ל עיניהם שיקרו.

אם הם מאמינים לעיניהם, הרי צה"ל עיניהם שיקרו.

אם הם מאמינים לעיניהם, הרי צה"ל עיניהם שיקרו.

אם הם מאמינים לעיניהם, הרי צה"ל עיניהם שיקרו.

אם הם מאמינים לעיניהם, הרי צה"ל עיניהם שיקרו.

אם הם מאמינים לעיניהם, הרי צה"ל עיניהם שיקרו.

אם הם מאמינים לעיניהם, הרי צה"ל עיניהם שיקרו.

אם הם מאמינים לעיניהם, הרי צה"ל עיניהם שיקרו.

אם הם מאמינים לעיניהם, הרי צה"ל עיניהם שיקרו.

אם הם מאמינים לעיניהם, הרי צה"ל עיניהם שיקרו.

פרקליט תוסיה-כהן אין לי לב לסרב...